

kr. af statens penge, fordi forudsætningen for, at man kan få et servicejob, er jo, at man ikke har fodfæste på arbejdsmarkedet, at man er i arbejdsløshed. Det vil sige, at man går fra en offentlig ydelse på 150.000 kr. over i et fuldstændig ordinært job, hvor man kan gøre en forskel ved at styrke den offentlige velfærd.

Man får selv et ordinært job, kommunen kan forbedre servicen for den halve pris, og staten sparer penge, så der er ingen argumenter for at sige, at der er tale om nogle særlige arbejdsmarkedsforanstaltninger; det er ingenlunde tilfældet.

De eneste særlige foranstaltninger i arbejdsmarkedspolitikken er den arbejdsmarkedsreform, som den nuværende og den forrige regering har lavet sammen. Netop der, hvor man skal sørge for, at de aktiveringstilbud, man giver folk, er noget, som bestemt ikke kan give kompetence, og som bestemt ikke er ordinære job.

Så kommer vi frem til: Hvad er årsagen til, at servicejobordningen skal annulleres? Der er kun én eneste forklaring på det, og den er selvfølgelig også logisk set ud fra ideologisk synsvinkel: Ordningen er skruet sammen af den forrige regering sammen med venstrefløjen. Det er det eneste argument, for man kan ikke bruge argumentet om, at det er nogle særlige ordninger.

Man kan sige, at vi ideologisk er uenige i, at det er en ordening, der er ved at virke. Den har været meget længe om at komme i gang, det erkender jeg. Målet var 10.000 job, men tallet er først begyndt at accelerere, og faktisk ganske meget, efter at kommunerne vedtog deres budgetter sidste efterår. Der er kommet en markant stigning, og det er jo sådan, at når staten, Folketinget, laver ordninger, som skal virke i kommunerne, går der som regel 2 år, inden de slår igennem, fordi vi først skal igennem en folketingsbehandling af finansloven, og det efterfølgende år skal kommunerne i gang med at fastlægge deres budgetter. Man kommer ind i år 3, før ordningerne begynder at virke, og det er faktisk først nu, vi begynder at kunne se succesen.

Hr. Bent Bøgsted siger, at man egentlig godt kan lide ordningen i Dansk Folkeparti, men man har accepteret at støtte regeringen, fordi ordningen ikke er blevet en succes. Det er da et noget specielt argument, for er der nogen, der i valgkampen og tit og ofte har sagt, at de ønsker at gøre noget for de ældre, er det Dansk Folkeparti. Og hvor er det, hovedparten af servicejobbene har en virkning? Jo, det er lige nøjagtigt i kom-

munernes ældreomsorg, her kan man virkelig gøre en forskel med servicejobbene.

Kl. 10.30

Dér, hvor Dansk Folkeparti i deres musketeeret med regeringen har bundet sig til at støtte ethvert forslag, som regeringen kommer med, uanset om det er fornuftigt eller ej, vil jeg sige, at Dansk Folkeparti har ramt fuldstændig forkert i forhold til servicejobbene.

Man må konstatere, at regeringen ikke har en seniorpolitik, ikke har en linje, som hr. Lars Barfoed siger. Man siger, man kommer med noget, men det eneste signal, man giver offentligheden, er statslig afskedigelse af primært ældre, nedlæggelse af servicejob primært målrettet ældre og ingen mulighed for at forbedre efterlønnernes mulighed for at tage job i efterlønsperioden. Tre seniorpolitiske initiativer skydes altså ned, uden at der kommer et alternativ. Det kalder jeg en seniorpolitik, der vil noget. Det er godt, at SF ikke står bag den; den må I gerne holde for jer selv.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg må sige til hr. Søren Søndergaard, men især til hr. Ole Sohn: En usandhed bliver jo altså ikke rigtigere af, at hr. Ole Sohn gentagne gange fremfører den heroppe fra talerstolen.

Jeg vil påstå, at der ikke er nogen, der har taget flere seniorpolitiske hensyn, end vi har gjort i Finansministeriet i forbindelse med en mulig reduktion i antallet af stillinger.

Der har siden december måned været afholdt møder, hvor man har præciseret, at man skulle tage specielt hensyn til de ældre medarbejdere. Det er sket centralt, og det er sket departementalt. Det er de enkelte ministerier, direktorater og styrelser, der selv regulerer antallet af medarbejdere, men vi har sikret, at der er en omstillingspulje til at hjælpe ældre medarbejdere til genbesættelse, og vi har sikret konsulentbistand.

Jeg vil sige, at der ikke er nogen, der på nuværende tidspunkt kan lave regnestykket om, hvordan fordelingen er, for den er ukendt, når man gør det på et tidspunkt, hvor de varslede afskedigelser jo ikke er ført igennem over perioden.

Hvis man gør det matematisk nu, er det muligt at komme frem til, at der er 20 flere af de 550 over 50-årige i forhold til dem, der er under 50 år, men det siger ingenting, for det er altså ikke en dåbsattest, man sætter ind i en maskine. Det er en drøftelse, man har lokalt, det er et resultat af det, man har i samarbejdsudvalget.